

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man hørte ordførerindlægget og første halvdel af den seneste besvarelse fra fru Dorte Bennedsen, skulle man jo tro, at fru Dorte Bennedsen var modstander af forslaget, for der var jo sådan set ikke rigtig noget at kritisere, og det var sådan stort set gået efter bogen. Så kommer der lige til allersidst i den sidste besvarelse en lille åbning om, at der vistnok var noget, der ikke havde kørt helt, som det skulle have kørt. Og det er jo da glædeligt at se, at fru Dorte Bennedsen kan få den erkendelse.

Så siger fru Dorte Bennedsen, at det afgørende er, hvordan sagen bliver løst. Og det er lige præcis det, vi ønsker at sætte fingeren på: Hvordan bliver sagen løst? Er det tilfredsstillende, at sagen bliver løst ved, at pressen tager det her spørgsmål op, 14 dage før Schengenkonventionens praktiske ting skal træde i kraft for Danmarks vedkommende?

Er det betryggende, at sagen bliver løst ved, at Folketingets flertal imod Dansk Folkepartis stemmer – vedtager Schengenkonventionen den 30. maj 1997, og godt 1 uge før Schengenkonventionen skal træde i kraft, skal man hastebehandle sådan et forslag her for at få sat tingene på plads?

Er det en rigtig måde, sagen bliver løst på, vil jeg spørge fru Dorte Bennedsen?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl kan jeg sige, at da jeg sagde, at det afgørende var, at sagen blev løst, mente jeg dermed – og det tror jeg også jeg sagde – at den er blevet løst til gavn for de godt nok relativt få borgere, der har dette problem, og den er blevet løst, så det ikke bliver til gene for alle andre borgere, som ikke har problemet. Det er det, jeg synes er afgørende.

Og så til hr. Keld Albrechtsen: Det er en helt ny og relativt usædvanlig praksis, at man her under en første behandling ønsker at skrive betænkning. Og der kan jeg kun sige, at det delta-ger jeg altså ikke i.

Jeg synes, vi har en meget god procedure: Vi har førstebehandling, vi har udvalgsbehandling, og når den er overstået, når vi har fået spørgsmål og svar, så skriver vi betænkning.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Da fru Dorte Bennedsen ikke ville svare på mit spørgsmål før – og det skal jeg så nok rette til ministeren på rette tidspunkt – vil jeg spørge: Men hvad er forklaringen på, at regeringen kommer her 5 minutter i 12 og skal have dispensation fra alle regler, så det skal hastes igennem? Hvorfor er det ikke en sag, som blev håndteret, da Folketinget diskuterede – og det har vi diskuteret mange gange – Schengenspørgsmålet? Hvorfor er det ikke et spørgsmål, der er blevet håndteret i den forbindelse, sådan at der var tid? Der har jo været masser af år til at rette henvendelse til andre lande og prøve at finde en anden løsning på det her.

For det, der kommer her, er jo heller ikke en ordentlig løsning. Der må være en eller anden rigtig god forklaring, og den vil jeg da gerne høre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved fru Dorte Bennedsen jo bedre end nogen andre fra sin mangeårige parlamentariske praksis, at der ikke er noget usædvanligt i, at man under førstebehandlingen tilkendegiver, hvad man gerne vil have præciseret undervejs i et lovforslags behandling. Det er der intet usædvanligt i, det håber jeg at fru Dorte Bennedsen kan bekræfte.

Det, som jeg gerne vil have præciseret, er, at den forberedelse, der fandt sted fra regeringens side, altså ikke var god nok. Og jeg synes, det ville være fint, hvis ministeren kunne give et svar, som vi så kan tage med i betænkningen, hvor det forklares, hvorfor der opstod den her situation, hvor regeringen ikke havde gjort sit hjemmearbejde.

Hvis vi så kan være enige om det – og det håber jeg så at ministeren vil kunne bekræfte i en lidt mere klar form end fru Dorte Bennedsen – kan vi skrive det i betænkningen, og så kan vi komme videre, sådan at vi kan få behandlet det her lovforslag.

Men vi har altså lov til at komme med ønsker til, hvad der skal stå i en betænkning og også gøre det allerede under førstebehandlingen. Det er der ikke noget parlamentarisk usædvanligt i, og det ved fru Dorte Bennedsen også.